

Vrednija:

na Travniku št. 277. l. nadst. (ono skrbi tudi za razpohlanje lista).

Prejemajo se za plačilo vskoraj za ostanila tudi v neslovenskem jeziku.

Plača se za vsako tiskano vrsto 5 kr., če se ostanilo samo enkrat aktivno, če dvakrat, 8 kr., če trikrat, 10 kr. a. v. — Povrh tega še vsak krat 30 kt. za štampolj.

DOMOVINA.

L I S T

Izhaja vsak petek.

Naročilna s poštnino vredna: za celo leto 2 gold., za pol leta 1 gold.

Naročila plaša in reklamacije naj se pošljijo vrnitilivu.

Posamni listi se prodajajo v Gorici pri bukvarji g. Šolarji na Travniku po 4 soldo.

posebno za primorako-deželne, pa tudi sploh slovenske zadeve.

DEŽELNI ZBOR GORIŠKI.

Po slovesni maši, ki so jo imeli Nj. eksc. prvzv. nadškof, pri kateri so bili, razun poslancev, kakor navadno tudi o. k. uradniki, mestno starešinstvo itd. so se zbrali novo izvoljeni zborniki ob 11 1/4 dp. v deželni dvorani, kjer jih je čakalo vse polno ljudi. — Prvi spregovori cesarski komisar, namestništveni svetovavec g. baron Kubeck ta-ko-le:

Visoki zbor! Ker se mi je izkazala čast, da bom cesarski komisar pri tem vis. zboru, vesel me, da zamorem začeti prvo sejno dobo z voščilom, da naj bili, častita gospoda! sklepni Vaši taki, da bi ustavno življenje te dežele in vse države utrdili in razvitek duševni in materialni pospešovali. — Kar vam bodem pette, ko bodo seja kakor se tiče začeta, naznanil, vas bo preverilo (prepričalo), da je še zmiraj cesarska yla, de misel obrnjena na blagostanje ljudstev, ktera živijo v širokem našem cesarstvu. — Iz tega, kar vam bom sporočeval, posnamete, da prva sejna doba tega šestletja, za ktero so vam vaši volivci zaupali poslanstvo, bo kratka. Pri vsem tem pa so dolžnosti, ki ste jih prevzeli za to in za prihodnje sejne dobe, zelo važne. Vi, častita gospoda, hoste jih spolnovali s resnično domoljubnostjo. — Ako bom jez, kakor zastopnik vladin, mogel kaj pripomoči k blagostanja te dežele, storim to rad, ne le da, kot zvest služabnik cesarjev in državen, svojo dolžnost spolnim, temuč iz ljubezni do dežele, ktero vi, gospoda, namestujete (zastopate).

Bog vas podpiraj pri vašem delovanju! Bog obvaruj to deželo in z njo vse cesarstvo, zedinjeno pod oblastjo presvetlega našega cesarja! —

Zdaj imam vam naznaniti, gospoda, da je Nj. vel. z najv. skl. od 15. t. m. blagovolilo imenovati za glavarja deželnega č. g. Vilhelma gr. Paco-ta in za namestnika njegovega č. posl. Karola dr. Doliak-a — Prosim torej blagorodnega gosp. d. glavarja, naj bi, predno nastopi svojo službo, v moje roke storil slovesno obljubo, kakor jo zapoveduje § 10 deželne ustave. — Deželni glavar na to (namesti prisege) svojo postavno obljubo stori. — Po tem prevzame deželni glavar grof Paco-ta predsedništvo, obrne se k zboru ter spregovori: Slavna skupščina! Nj. veličanstvo, naš presvetli cesar je premilostljivo blagovolil imenovati me deželnega glavarja in predsednika tega vis. zbora pokneženih grofij, goriške in gradiške. V tem ko to častno službo prevzamem, izrečem, da je začeta prva sejna doba. Pozdravljeni mi bodite vi vsi, častiti gospodje, ki vas je obeno zaupanje v tej dvorani zednilo, da zastopate mnogotere in važne interese ljube naše domovine.

Tu povzame besedo cesarski komisar in nadalje govori:

Spolnujem posebno nalogo s tim, da visokemu zboru predložim poročilo cesarske vlade, sestavljeno na podlagi cesarskega sklepa od 4. februarja t. l. (bere po italijanski).

Kadar je Njegovo o. k. apostoljsko Veličanstvo z najvišim patentom od 2. januarja t. l. naroditi blagoizvolilo, da naj se skliče izreden državni zbor, imelo je na misli obvarovati kraljestvom in deželam, kar se jih ne šteje k ogrske kroni, priložnost, da glede na rešitev ustavnega pršanja svoje enakotehtno mnenje dati utegnejo, kakor jim je bilo v najvišem patentu od 20. septembra 1865 obečano, ter dati jim ob enem zunaj dosedanjih omejitev podlago za sporazumljenje ranih pravnih menitev in zahtev, ki se tudi v tih kraljestvih in deželah nahajajo.

Zivo je žal cesarski vladi, da ta namen Njegovega Veličanstva ni bil povsod spreudarjen fako, kakor se je bilo nadjati, ampak da se je na več straneh krivo tolmačil tako, kukor da misli cesarska vlada goti omenjenim kraljestvom in deželam s tim korakom stesniti ali pa tudi celo vztegniti ustavne pravice, zagotovljene jim z diplomom od 20. oktobra 1860 in s patentom od 26. februarja 1861.

Da si tudi je cesarska vlada prisiljena bila zelo obžalovati tako tolmačenje in je ožnamiti za tako, ki je brez djanske podlage, se je ona vendar morala poprčati, da se po tej poti cilj in konec, ki ga je ona pred očmi imela, v bistvu svojem za varno in gotovo na dá doseči.

Če so pa užo ti preudarki cesarsko vlado nagibali na to, da resno in pomnjivo pretčta, ali se je še nadjati blagonosnih posledkov pričakovanih od dela, ki je bilo z iskreno in resno voljo na misel vzeto, pristopila je med tim še druga važna okolnost z obilo posledkov, zavolj ktere bi ne bilo več primerno vsedelj držati se poti, ki se je kar-le nastopila.

Ob razpisu cesarskega patenta od 2. januarja t. l. se je namreč pri stanju razprav z deželami ogerske krono v misel jemalo le to, da so temeljna vodila in skrajne meje za porazamek ustanovljene v najvišem reskriptu poslanom ogerskemu deželnemu zboru, in da ogerski deželni zbor ni še na to dal razčlenjenga odgovora.

Z razpravami pa, ki so se med tim nadaljevale, se je dosegul ugodni posledek, da se je od ogerskega deželnega zbora za trdno nadjati, da bo on privolil v predloge, s kterimi se moč vkupnega cesarstva obvaruje in kterih izpeljava blagodeljni razvitek istega obeta.

Kakor prvi pogoj za djansko dosego porazumka pokazala se je potreba imenovati odgovorno ogersko ministerstvo. Če je pa užo politika neogibno velevala, da naj se porazumljenje z Ogorskimi dalje ne odlaš,

ni mogla cesarske vlada tudi tega zatajiti si, da je treba ogersko ministerstvo pripraviti v stan, da bodo ono moglo pred ogerskim deželnim zborom zastopati podlogo porazumka, kakoršna je uže domenjena.

Po tem in takem so glavno misel, ki je bila vodilo pri poklicu izrednega državnega zbora, pretekali kasnejši dogodki in je tedaj cesarski vladi bilo razuditi važno vprašanje, ne bi li pri tem takim bilo primernejše in v večji prid cesarstvu, da se odstopi od poklica izrednega državnega zbora.

Po najpomnivejšem in najnatančnejšem preudarku je cesarska vlada prisiljena bila to prašanje razložiti tako, da bi bilo res primernejše, pri čem jo je vodilo to lo.

Že dolgo let som hira ustavna uredba cesarstva o nerazrešenem nasprotju med starejšimi ogerskimi pravicami ustavnimi in tistimi svobodnimi ustanovami, ktere v celem obsegu avstrijskega cesarstva izpeljati, si je Njegovo Veličastvo cesar postavil za cilj Svojega življenja. Žalostni posledki, ki so se iz tega izlegli, so sploh poznani in ve tudi vsakdo, kak močno da ta razprtija tare živno moč državi tje do živcev njezinih. Dokler ne bodo te razprtije konec, ni npanja, da se zopet povrne veličanstvo cesarstva in njegova starodavna veljava v sestavu evropejskih držav.

Pri razmerjih pa, ki so jih zazdjni nesročni dogodki nanesti, se tudi več oklevati ne dá s tim porazumkom, kot le na očividno škodo države.

Brž ko se pa ta porazumek doseže, dosežen je ž njim ob enem namen, ki ga je imela obustava zapovedana z najvišim patentom od 20. septembra 1865.

Le-ta naredba, ki je bila le zavolj tega izdana, da se napelje poravnava z Ogerskim, ni dalje več potrebna in sama od sebe sledi vrnitev na ustavno pot in daje vladi priložnost, da o razpravi, ki jo je imela, zbranemu državnemu zboru pojasnila dá pa svoj postopek izpriča.

S tih razglogov blagovolilo je tedaj Njegovo c. k. apostolsko Veličastvo z najvišim sklepom od 4. t. m. zankazati, da naj se opusti poklic izrednega državnega zbora, da naj se ustavni državni zbor na Dunaju snide na 18. marca t. l. in da naj se njemu predložijo, da jih pohvali, tiste premembe ustave, ki jih je treba s pogledom na porazumek z Ogerskim.

Ob enem se bodo temu zboru, brž ko se snide, predložile *postavne osnove* o pošiljanju poslancev v svetovavstvo za ukupne zadeve, dalje o razširjenju ustavnih pravie v zahodni polovici cesarstva s postavo ob odgovornosti ministrov in s predrugačbo §. 13. februarkega patenta, kakor tudi po želji, ki so jo že večkrat razodeli posamezni deželni zbori s predlogom o razširitvi ustavne samouprave dežel, in zadnjič osnova postave zastran uredbe občne brambe, kakor se bodo tudi po tem v daljnem teku predlagale važne osnove postav, nanašajoče se na poboljšanje pravosodja in na pomiko narodnega gospodarstva.

Od mirne razumnosti in požrtvovavnega domoljubja udov deželnega zbora za Goričo in Gradišče pričaknje cesarska vlada za trdno, da bodo on nemudoma volil poslance za ustavni državni zbor in da bodo tako prav ocenivši dobrohotne namene Njegovega Veličanstva po svoji moči pripomogel k temu, da se razprave o ustavi, ki že dolgo in predolgo trpijo, doženejo na podlagi, ktera bo vsim deležencem po godi.

Na Dunaju dne 4. februarja 1867.

Beust l. r. Komers l. r. Wullerstorf l. r. John l. r.

F. M. Lt.

(Zdaj položi na prvosednikovo mizo cesarski patent od 22. januarja t. l. zadevajoč sklicanje zborov, in reskript od 4. febr. s prestavama dotičnima; izviral pismi v ital. in slovenskem jeziku, pravi, da položi, kakor hitro mu dojdete).

Poslanec dr. Tonkli prosi, da bi se bral reskript tudi po slovenski; (bore ga on sam).

Na to povzame zopet besedo deželni glavar: Visoki zbor! Vladino poročilo, ki smo je slišali brati, potrjuje, kar nam je bilo že znano, da naš presvetli cesar, ker ga naganja k temu želja, videti srečna vsa svoja ljudstva, je bil že davno sklenil povabiti jih, naj bi se udeležiti više oblasti in uprave državne. — Cesarski diplom od 20. okt. 1860 in naslednji ces. patent od 26. febr. 1861, sta bila izraz (razodenje) tega cesarskega sklepa in imela sta ob enem kazali pot, kako naj bi se ta sklep izpeljal. — Toda vse prizadevanje, ta cilj doseči, ostalo je do sedaj brez uspeha in ni bilo kos težavnostim, ktere so nastale zavolj tega, ker ima sleherna dežela svoje posebne interese, in to je bilo vzrok, da se niso mogle razvijati podeljene nam svobodnosti (ustavne pravice).

Z namenom tedaj, da bi se vendar enkrat do zaželjenega konca prišlo, blagovolilo je Nj. veličanstvo sklicati poslance svojih ljudstev v svoje glavno in stolno mesto. To, da se bosta imenovala dva poslance, ki ima poslati naša grofija na Dunaj, je poglavitni namen, v kterege smo tukaj zbrani.

Gospod! Sedanji hip je važen. Vsakteri izmed nas une imenitnost, tega cesarskega sklepa, kajti on meri na to, da bi se dokončno rešila zadeva, od ktere je odvisna uredba naše ustave, kakor tudi blagostanje cesarstva, občne naše domovine. Mi se trdno nadjamo da se bode srečno rešila ta reč, t. j., da se spravijo interesi in da bode zadosteno zahtevanjem ljudstev avstrijskih, ktera — kakor se za gotovo zanašamo, — pridejo v kratkem do tega, da bodo zamogla *zedinjena in pobratjena* pot napredka nastopiti, da dospejo do blagostanja in zadovoljnosti, po kateri hrepenijo. — S to nado, s tim zaupanjem vstopimo se krog njega, kateri nas vodi po rodi poti; lotimo se delovanja s tim, da slovesno „živio“ zaženemo presvetlemu našemu cesarju, Francu Jožefu I.!

Izmed zbornikov in poslušavcev se odmeva enoglasno „živio“!

Nekoliko pred poldnem je bila začetna seja končana in druga seja za drugi dan (19. t. m.) ob 5. u. popoldne napovedana: —

III. seja. Na dnevnem redu: 1.) Reskript cesarske vlade od 4. febr. t. l. 2.) Deželni odbor sporočuje zbornili volitvah. Poslanec Černe razloži ob kratkem svoj (včerajšnji) nasvet, da naj bi se reskript posebnemu odseku 7 zbornikov v naprejšen pretres izročil. Izvoljeni so v ta odsek: Gg. poslanci, Černe, Del Torre, dr. Deperis, Dottori, Gorjup, grof Strassoldo, Winkler, Žigon. — Verifikavanje volitev je dolgo časa trajalo; razun 4 je zbor vse potrdil; tiste 4 pa, zastran katerih ni bil deželni odbor, (kteri jih je popred presodil), edinih misli, so se izročile posebnemu odsaku in to so: volitev gorišk. mesta (Pace, Visini), cervinjanska [(trgov), De Pretis], karminska (Doliak) in tominska [(trgov) Grosman]. V odseku za to zadevo so: poslanci, Abram, Candussi, Dottori, Gorjup, Marušič, Pajer, Tonkli. — Še moramo omeniti, da so v tej seji poslanci postavno slovesno obljubo storili. Dež. glavar je obljubno formulo tudi po slovenski prebral. Slovenski poslanci so pritrjevali z „obljubim“. 3. seja v petek 22. febr. — Odsek za pretres volitnih spisov bo sporočeval o gori omenjenih 4 volitvah. —

D O P I S I.

Krasa. — 8 — V nedeljo 10. svečana je daroval novoposvečenec, č. g. Anton Pipan, v Štrbinji Bogu prvo sv. daritev. Kdor je s kmetov doma in naše slovensko ljudstvo pozna, vé, kako željno pričakuje takih dnovov, kako veselje mu je to, videti mladega duhovna vprvo pred altarjem božjim, in s kako svečanostjo tako priložnosti obhaja. Tudi tukaj je že več dni prej glasno zvonjenje in hrumno gromenje topov Krasu naznanjalo veselo novico, in ko omenjeni dan napoči, pridoro iz bližnjih in daljnih cerkva brezštevna množica.

Akoravno je nova cerkev še precej prostorna, moglo jo vendar več ljudi zuna ostati, kakor jih je vanjo šlo; lahko rečem, da toliko gjuječo še nisem videl: celo vrh apovednice in po oknih so se bili nekteri vmoštili. — Zdaj stopi novomošnik spremljan od blizo sto svátov v sveto vežo in v pozdrav mu zadoni čvetoroglasno Riharjeva: „Novl mašnik bod' pozdravljen!“ Po slovesnem „Veni“ („Pridi sv. Duh“) prične se sveta daritev, pri kateri so mu 4 prijatelji bogoslovci peli latinsko mašo, za graduale (grednico) in offertor. (k darovanju) slovenske pesmi vmes vpletajo. Svečani govor je govoril č. g. vikar z Gorjanskega, V. Doljak.

Po svetem opravilu spremijo povabljeni novomašnika na dom. Ondi jih je čakal bogat obed, pri katerem so se prepevale pesmi v raznih slovanskih narečjih: v domačem, hrvaškem in českem, da je bilo vse veselo, vse navdušeno. Tudi mnoge zdravljice so se slišale, resne in šalivo; med njimi je pa bila posebno ena z občnim navdušenjem sprejeta, ktero je nek domoljuben komenski uradnik napil: na zmago in osvobodjenje naših ubogih slovanskih bratov, zdihaajočih pod tužnim turškim jarmom! — Neki prijatelj je posvetil mladomašniku mičen sonet (pesem), kterege je vsak izmed povabljenecov po en iztis dobil. — Med različnimi zabavami so brž ure preteklo in še pozno se je razšla poštena družba. —

Iz Gradca. 18. febr. — Veselo napredovanje slovenskega naroda nam pričajo posebno naši časniki, katerih stevilo se od leta do leta množi. Dohajajo nam že časniki, pravi zagovorniki in učitelji našega naroda, iz vseh krajev slovanskih. V kolo teh braniteljev narodnosti naše si stopila tudi ti draga „Domovina,“ da dramiš učiš in svariš posebno Slovence na Goriškem in se poganjaš za svete njihove pravice. Kakor vse druge slov. liste smo tudi tebe mi tukaj bivajoči Slovenci gostuljubno sprejeli in te z veseljem prebiramo. Želimo le, da bi kmalo večkrat izhajala ali pa se saj povečala; podpore ti gotovo ne bode majnkalo pri narodnih Primorcih.

Radostni smo brali popis besede, ktero so napravili goriški dijaki na Vondikov dan. Pokazali so s to slavnostjo vrli mladenči, kako spoštujejo oni temeljitelja naše književnosti in kako živo v njihovem srcu narodna zavest klije. Slava vam dijaki! le gojite vedno nježno ljubezen do matere Slave in napredujte brez prestanka v vednosti in omiki, kor veliko zahteva že danes in bode še le zahtevala domovina od vas.

Kakor druga leta, je tudi letos napravilo tukajšnje dijaško društvo „Slovenija“ prav sijajno besedo s plesom, h kateri je povabilo veliko tukajšnih Slovanov. Prekrasno ovenčana in ozaljšana dvorana je bila polna gostov. Dobro izurjeni pevci so peli naj lepše slovanske zборе tako izvrstno, da so morali več pesem ponoviti. Počastil je to besedo tudi gosp. dr. Ipavie, ki je sam pel v kvartetu neko sentimentalno svojo kompozici-

jo tako občutljivo, da je bil vsak ginjen. Slava-klici so doneli brez prenehanja, posebno slavnemu našem skladateljju dokler ni prišel zopet na oder in pel z drugimi pevci v kvartetu „Tam za goro“.

Kako častijo tukajšni slovenski dijaki zastopnike slov. naroda, so pokazali v nedeljo pri njihovem prihodu; zbralo se jih je veliko število na postaji, in ko so poslanci stopili iz hlapon, doneli so jim srčni slava-klici naproti. Potem so jili spremili dijaki v mesto, kjer so se vsi mirno razšli.

Iz Kobarida, 18. febr. — čič. Obljubila si, vrta „Domovina,“ v svojem predpisu, da hočes tudi o cerkovnih zadevah govoriti. Glej, danes že to primem za besedo in tirjam, da to le naznaniš:

Minulo saboto je bila v naši podružnici, v Starem sedlu, dvojna slovesnost: 1. obletnica bratovščine, Marijuoga svetega serca, 2. blagoslovljenje novega altarja.

Kar prvo zadeno, moram reči, da je očitna priča, kako neutrudljivo Marija za pomnoženje in razširjenje te bratovščine skrbi. Vsako leto je nekoliko vzrastlo število bratov in sester, letos pa je močno poskočilo. Že v petek popoldne jih je bilo prišlo v Staro sedlo toliko, da so trije duhovniki tri uro časa spovedovali. Drugi dan (v saboto) so bile tri [sv. maše, poslednja s pridigo, pri vseh pa sv. obhajilo vernih, in med tem so se prepevale obhajilne pesmi tako vbrano in milo, da so se naj terdejša srca mečila. Naj reče kdo kar hoče, jaz trdim, da smo Slovenci Gospodu Bogu veliko hvalečnosti dolžni, ker nas je tako obilno obdaril s pevskim duhom, grlom in sluhom.

Pred ko se je začela pridiga, bilo je blagoslovljenje novega altarja, kateri je posvečen presvetemu srcu Marije Devico. Po pridigi pa se je brala na novem altarji prva sv. maša.

Novi altar je iz lesu izdelal Jakob Špik, eden tistih bistroglavnih samoukov, kakoršnih se v goriških gorah veliko nahaja. V tem altarju je umetnik pokazal, da gré naprej v svoji umetnosti proti popolnosti, kajti lepši je kakor oni, ktere je pred izdelal; pokazal je pa tudi, da mu je bolj mar za božjo čast, kakor za plačilni dobiček, ter je zadovoljen, da le zgube nima. Rayno zato so mu pa še en altar ukazali delati, da bo vrstnik sedanjemu. Slava tedaj in čast vsem tistim, ki so z miloščino tako lep altar napravili! Bog jim stoterno povrni!

V Ljubljani 19. febr. † Naš deželni zbor ima popolnoma slovenski značaj. Prisega se je brala v obeh jezicih in naši poslanci so prisegli slovenski. Deželni glavar g. Wurzbach bode imel veliko opraviti, ker ni zmožen slovenskega jezika, in ker bode večina poslancev zmeraj slovenski govorila. Zdi se nam čudno, da ni bil iz večine glavar izvoljen, kakor drugod skor povsod, ali pa vsaj tak, ki slovenski dobro umé, če tudi — Dežman. Naš mestni župan, g. Costa, ki je slovenskemu jeziku popolnoma kos, bi bil veliko bolje na stolu glavarjevem sedel, kakor na stolu namestnika njegovega. Pa potreba bode morebiti tudi do tega primorala. — Za sedanja perovodja sta izvoljena gg. Seunig in Savinšhegg — oba v slovenskem jeziku zvedena, kakor v španjskih vaséh. — Stari deželni odbor je ponugal marsikteremu večininemu ljubčeku h kruhu, ker si je mislil, da bode imel letos dobrega in vrednega naslednika. Kaj se ima zdaj tem možem ojštro zapovedati, da morajo napraviti preskušnjo pred verjetno komisijo? Nadjamo se, da bojo naši „dii majorum gentium“ tudi brez nas na to mislili. Pač se bode sli-

šalo v več sobah klepetati: tele, teleta..., du vorfl., telo!"

Strašna dogodba so je zgodila danes v Ljubljani. Na velikem trgu se je preselila mala družinica v stanovanje, kjer je prej nek pek stanoval. Ker ni bilo videti nobenega ne ven ne nazaj hoditi, odprejo vrata in najdejo v sobi tri mrliče. Malo dete je ležalo na mizi in zraven križec; na stolu je bila skrčena odrasla devica in v postelji mati z molekom (pateruštrom) v roci. Strašen pogled je bil to. Ali se je družina sama zavedala, ali je kdo drugi to moritve kriv, se ne vé. Morebiti da je v sobi ogljje telo, in oglonokisloc to napravil—vendar nič na to ne kaže. —

DOMAČE VESTI.

Iz Gorice — Z najvišim sklepom od 15. t. m. je imenovalo Nj. veličanstvo cesar *Vilhelma grofa Pacca* za deželnega glavarja pokn. grofjo goriške in gradiške, *Karola dr. Doljak-a* pa za namestnika njegovega.

— V nedeljo 17. t. m. ponoči je prišel domu iz ječo znani g. *Karol Favetti*, bivši tajnik tukajšnje mestne gospodke.

— V ponedeljek 18. t. m. ob 10. uri so imeli prvzv. nadškof slovesno mašo za srečen začetek deželnega zbora.

— 18. t. m. ob 7 $\frac{1}{2}$ zvečer, ko je bilo še vse polno ljudi po ulicah, ste počili na Travniku 2 petardi (že v tretje letos); ena za vrati Stabile-nove (čitavnične) hiše, druga pred okrajno uradnico (kresijo nekdanjo).

— 19. t. m. — Deželni poslanec, *dr. Tonkli*, dosedaj advokat v Kanalu, pride za advokata v Gorico.

POLITIŠKI OGLED.

Kakor 17 mlinov melje zdaj po kraljestvih in deželah takraj Litave 17 deželnih zborov; nikdo pa še ne vé, kakšna moka se bode izsipala izpod novo-oklepanih mlinških kamnov. Sej bodo imeli zbori le malo, važna bo pa gotovo vsaj ena, namreč tista, v kateri bode posvet, ali se imajo poslanci na Dunaj poslati, ali ne; kajti v reskriptu 4. t. m. (glej zgoraj) napovedani (ožji) zbor po februarjem patentu l. 1861 ni Slovanom in tudi nekterim Nemcem ne po godi. — V Peštu in po vseh madžjarskih okrajinah se razlega zdaj vriskanje, da je kaj. Ogrji imajo, kar so hoteli: 17 t. m. je imenoval cesar načelnika ogerskega deželnega ministrstva, grofa *Andrássya*. On si zdaj sam tovaršev poišče, da jih cesarju za potrdbo nasveta. Vsled tega se bodo notranja ogerska vlada v marsičem spremenila. — Kako bo z nami takraj Litave, Bog sam vé.

Umrlj so v Gorici

od 12. — 20. feb. t. l.

12. t. m. *Fabčič Katarina*, 61 let., kmetica, vdova, za gržo. *Parkolin Katarina* 70 l., kmetica vdova, za mrtuom; 15. *Pušič Kal*; 67 let., n. kovača žena, za srčno boleznijo; 16. *Cej Ant.*, 1 m. 1 d., minarja otrok, za božjastjo; 17. *Schutz Karol*, 55, telegrafist, za sapniško sušico; 18. *Anton Skube* 78 l., c. k., uradnik v pokoji, za starostjo (marazmom); 19. *Pajer Amalja*, 2 m., n. kovača otrok, za božjastjo; *Jož Lipicer*, 27 l., dninar, za božjastjo; 20. *Juh Konstantin*, 6 l. n. krojača sin, za davico; *Miklič Alfons*, 3 m., n. c. k. uradnika, za božjastjo. —

Tujci v Gorici:

Pri „5 Kronah“: Franc Peter, o. kr. minist. svetovavec, došel z Dunaja; Avgust Winter dož; *Marno Schürerer*, posestnik, iz Trata; *Franc Solman* (?) gostilničar, iz Vienne; *Jož Bilizka*, gostilničar, iz Verone; *Marija Zerkovitz*, kupec, z Dunaja; *Salomon Konstatz*, polnik, z Dunaja; *Franc Mayer*, o. k. vektorski svetovavec, z Dunaja; *Pri „Mladom lebu“*: *Jan. E. Feretti*, posestnik, iz Pola; *Babat Luxwata*, posestnik, iz Bontek; *Ignac Vogel*, ?; *I. M. Pesaroli*, o. k. uradnik, iz Trata; *Imoj. grof Strassoldo* iz *Strassoldo* deželni poslanec; *Edvard Fuchs*, posestnik, iz Trata; *Frano Dragovič*, diplomist, iz Pirana; *I. vlt. Gump*, o. r. okr. predst., iz Corvidjane; *Jan. F. Hoffel*, o. k. častnik iz Dunaja; *Jož. Mohr*, o. k. direkt. gimnaz., iz Trata; *D. Tronti*, kup., iz Trata; *Pri „ad. an-gelu“*: *L. Schweitzer*, kup., iz Pešta; *S. Brandel*, kup., iz Rotterdam; *Edvard Bonard*, kup., iz Pariza; *Peter Micoli*, kup., iz Vidma. —

PRIJATLJEM IN NABPROTNIKOM „DOMOVININIM“

na znanje!

Gledó na neko, bodi si iz nevednosti ali iz hudobnosti izvirajoče insinacije in ovade v raznih časnikih som priavljen naravnost povedati in občinstvo zagotoviti, da med „Domovino“ in nemškim tednikom goriškim ni nikake druge vzajemnosti, razun to, da so oba lista v Gorici tiskata in da sta si vrednika njuna na gimnaziji učiteljska tovarša. Protestujem torej zoper vsakršno, očitno ali potuhnjeno podfikanje kako zvezo ali solidarnosti med „D.“ in „G. Wbl.“-tom. — Zna-bitu, da v tej zadevi o svojem času še kaj spregovorim; vedó naj pa že naprej listi gospodje in zlasti tisti ova-nik, na ktere ga ta moja napoved meri, da bom jebz ma-lo maral za to, če mu ne bo všeč, kar imam razodeti.

Marušič.

Oznanilo.

Ravnateljstvo grof Thurnovo zastavljavnico v Gorici naznanja, da se bodo 11. in naslednje dni mesca marca t. l. po javni dražbi prodajale tiste reči, ki so bile zastavljene v zadnjem četrtletji (kvartalu) t. j. mescev, oktobra, novembra in decembra l. 1865 in ki so že zapadle.

V Gorici 6. februarja 1867

Ravnatelj
Fabris.

Nov časnik.

V Varaždinu (na Hrovaškem) bo začel izhajati z marcom mesecem nov tednik z imenom „Prijetli puč-ki“, podučiven (nepolitičen) list za ljudstvo. Vredoval ga bo g. *Jernej Francelj*, profesor ondašnje realke. Ce-na za $\frac{1}{2}$ leta, po pošti (od marca do konca avgusta) 1 gold. 50 kr. — „Zivio“ „Pr. p.“! — Podučevanje ljudstva, to je edina prava pot; s samimi „živio-“ in „slava-“ klici in z vednim in večnim povdarjanjem „narodnosti“ se narod ne izobrazuje in blagostanje njegovo ne pospešuje. Vr.

Listnica vredništva. G. Jož. Iv. v Kanalu: Prosimo za zamero; pomoto smo našli.

Borsni kurs na Dunaji 20. febr. Metal-liches 61.80; narodno posojilo 71.90; London 127.30; srebro (adžjo) 126. — cekini 6, —

Loterijske številke zadnjic vzdig-njene: na Dunaji (1672) 36, 46, 2, 40, 53. — V Gradcu (1672) 30, 55, 80, 33, 18. — Prihodnje vzdigavanje: na Dunaji in v Gradcu 27. febr. t. l.